

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004

2009

Comisia pentru afaceri externe

2007/2118(INI)

13.5.2008

AVIZ

al Comisiei pentru afaceri externe

destinat Comisiei pentru petiții

privind impactul asupra mediului al proiectului de construire în Marea Baltică a unui gazoduct destinat să asigure legătura dintre Rusia și Germania
(2007/2118(INI))

Raportor pentru aviz: Christopher Beazley

PA_NonLeg

SUGESTII

Comisia pentru afaceri externe recomandă Comisiei pentru petiții, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. își reafirmă opinia că, având în vedere dependența din ce în ce mai mare a UE de un număr limitat de surse de energie, furnizori și rute de transport, este esențial să se sprijine adoptarea unor inițiative vizând diversificarea acestora, atât din punct de vedere geografic, cât și prin dezvoltarea de alternative durabile; atrage atenția în special asupra necesității de a susține dezvoltarea infrastructurii portuare utilizate pentru manevrarea combustibililor;
2. subliniază că securitatea energetică trebuie privită ca o componentă esențială a securității globale a Uniunii Europene, în cadrul căreia definirea securității energetice nu ar trebui limitată doar la lipsa unei producții interne a UE, ci ar trebui să ia în considerare, de asemenea, aspectele geopolitice ale dependenței de importuri;
3. subliniază necesitatea unui dialog mai strâns cu marile țări producătoare, consumatoare și de tranzit; recunoaște că solidaritatea energetică europeană depinde în mod fundamental atât de acordurile transparente și reciproc aplicabile cu țările producătoare, cât și de existența unei piețe energetice interne funcționale, precum și a unei infrastructuri energetice interconectate;
4. consideră că toate statele membre ale Uniunii ar trebui să ia în considerare aspectele referitoare la solidaritatea energetică la nivelul Uniunii Europene atunci când iau decizii cu privire la proiectele de infrastructură energetică; regretă lipsa de progrese în direcția unei politici europene comune în domeniul energiei și este preocupat de acordurile bilaterale încheiate de mai multe state membre, care pot prejudicia capacitatea Uniunii Europene de a adopta o poziție comună în relațiile cu principalele țări furnizoare; invită, din nou, statele membre să informeze în mod constant Comisia, precum și de a se informa reciproc înainte de a lua decizii strategice referitoare la acordurile bilaterale majore privind proiectele energetice, care ar putea influența interesele altor state membre și ale Uniunii în ansamblul său, după cum ar trebui să procedeze și în ceea ce privește toate aspectele de politică externă de interes comun;
5. consideră că Nord Stream este un proiect de infrastructură cu largă dimensiune politică și strategică atât pentru UE, cât și pentru Rusia; înțelege îngrijorarea exprimată de statele membre ale UE cu privire la construcția și întreținerea conductei; subliniază că abilitatea statelor riverane mici de a acționa în calitate de furnizori ai securității în regiunea Mării Baltice nu poate fi privită independent de abilitatea Uniunii de a acționa ca entitate unitară și de a adopta o poziție comună privind chestiunile energetice și reamintește Rezoluția sa din 26 septembrie 2007 privind promovarea unei politici externe europene comune în domeniul energiei¹; subliniază că proiectul a fost calificat ca fiind de interes european în cadrul celor mai

¹ Texte adoptate, P6_TA(2007)0413.

recente orientări generale pentru Rețelele energetice transeuropene (TENE-E), adoptate în septembrie 2006, și că acesta ar trebui planificat în spiritul politicii externe europene comune în domeniul energiei;

6. subliniază importanța unei evaluări complete, independente și obiective a impactului proiectului Nord Stream asupra mediului, având în vedere, în special, fragilitatea care caracterizează fundul Mării Baltice; consideră că, în fazele de pregătire, construcție și funcționare a oricărui gazoduct pe sub Marea Baltică, ar trebui luate pe deplin în considerare toate aspectele pertinente legate de mediu și siguranță; subliniază că o concluzie finală asupra efectelor ecologice ale gazoductului Nord Stream poate fi formulată numai după finalizarea unei evaluări a impactului asupra mediului;
7. reiterează importanța acordată parteneriatului energetic dintre UE și Rusia și atrage din nou atenția asupra faptului că, la baza acestui parteneriat strategic, nu pot sta decât principiul nediscriminării și al egalității de tratament, alături de condițiile echitabile de acces pe piață; invită Consiliul și Comisia să abordeze problemele de mediu și de siguranță energetică în cadrul dialogului cu privire la energie dintre UE și Rusia și consideră că acest dialog ar putea fi consolidat pe baza principiilor stabilite în Tratatul Cartei Energiei; își reiterează opinia că principiile și substanța Tratatului Cartei Energiei și ale Protocolului de Tranzit anexat la acesta trebuie incluse în acordurile de cooperare cu țările terțe, inclusiv în noul Acord de parteneriat și cooperare cu Rusia, subliniind, în același timp, importanța ratificării, de către Rusia, a Tratatului Cartei Energiei și a Protocolului de Tranzit anexat la aceasta, întrucât această ratificare ar reduce potențialul de conflict în legătură cu proiecte precum Nord Stream;
8. menționează că, dacă va fi pus în aplicare, proiectul Nord Stream poate declanșa o catastrofă ecologică din cauza sedimentelor industriale deosebit de toxice deversate în special în Golful Finlandei, precum și din cauza cantității considerabile de arme chimice datând după cel de-al doilea război mondial împrăștiate de-a lungul solului Mării Baltice, în cazul în care acestea ar fi afectate de lucrările de construcție, având în vedere, de asemenea, posibila creștere a volumului transportului produselor de energie lichidă în Marea Baltică; invită Nord Stream să își asume responsabilitatea financiară în vederea acoperirii compensațiilor în caz de daune;
9. regretă rolul marginal jucat de UE în cadrul acestui proiect și, în special, cel care a revenit Comisiei Europene; subliniază că o mai mare implicare a Uniunii Europene ar reduce nesiguranța resimțită de numeroase state membre în legătură cu proiectul Nord Stream;
10. Prin urmare, solicită Comisiei și statelor membre să prezinte următoarele cerințe și să solicite:
 - să evalueze diversele aspecte privind transparența, dimensiunea economică, dimensiunea bugetară, cele normative și juridice ale proiectului Nord Stream;
 - să întreprindă un studiu de evaluare a modului în care Nord Stream contribuie la nevoile energetice ale Europei, care să includă o analiză a tuturor alternativelor;

- să asigure angajarea Nord Stream și a companiilor sale afiliate într-un dialog deschis și transparent, desfășurat în strânsă cooperare cu toate părțile implicate în toate aspectele și în toate stadiile, atât anterioare, cât și posterioare construirii conductei Nord Stream;
 - să se asigure că îngrijorarea tuturor statelor riverane se bucură de atenția cuvenită în cadrul evaluării impactului asupra mediului;
 - să-și reitereze solicitarea privind ratificarea și angajamentul în vederea punerii complete în aplicare a prevederilor Convenției Espoo și ale Tratatului Cartei Energiei, inclusiv a Protocolului de Tranzit anexat la acesta, de către Federația Rusă;
11. invită statele membre și Comisia să garanteze realizarea unor evaluări integrale și independente ale impactului înainte de luarea unor decizii cu privire la toate investițiile majore din domeniul infrastructurilor, inclusiv proiectele de conducte submarine și terestre; își exprimă convingerea că dezbateră actuală cu privire la necesitatea unor standarde de mediu mai bune în ceea ce privește executarea proiectul Nord Stream va contribui la stabilirea unor standarde adecvate pentru viitoarele activități; din acest punct de vedere, salută recenta decizie a Nord Stream de a comanda Finlandei și Elveției realizarea unui studiu privind riscul ecologic pe care îl prezintă muniția deversată pe fundul Mării Baltice după cel al doilea război mondial, care conține substanțe toxice extrem de periculoase;
 12. sugerează instituirea unei supravegheri comune a conductei, care să includă toate statele din regiunea Mării Baltice; mai mult decât atât, consideră drept esențială necesitatea acordării, de către Comisie, a unei atenții deosebite examinării aspectelor ecologice ale proiectului de construcție a conductei, prin utilizarea tuturor instrumentelor legale existente de care dispune Comisia și, la cererea unui stat membru, prin implicarea indirectă și colaborarea strânsă cu HELCOM (Comisia Helsinki);
 13. constată absența unor structuri instituționale corespunzătoare capabile să abordeze în mod adecvat problemele de mediu și geopolitice ale securității energetice pe care le implică dezvoltarea infrastructurii energetice externe și repetă invitația adresată Consiliului de a examina propunerea de instituire a unui Înalt Reprezentant pentru Politica Externă în Domeniul Energiei care, asumându-și o dublă responsabilitate, să acționeze sub autoritatea nou-createi funcții consolidate de Înalt Reprezentant al Uniunii pentru Afaceri Externe și Politica de Securitate și vicepreședinte al Comisiei;
 14. își exprimă sprijinul ferm în favoarea celui de-al treilea pachet de liberalizare a piețelor de energie, inclusiv în favoarea clauzei țării terțe, întrucât numai o piață energetică europeană activă și liberalizată, dotată cu mijloacele necesare contracarării comportamentului monopolist, poate garanta siguranța aprovizionării cu energie;
 15. își exprimă îngrijorarea față de propunerile de asigurare, prin mijloace militare, a securității conductelor de energie prevăzute a fi realizate.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	6.5.2008
Rezultatul votului final	+: 55 -: 3 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Christopher Beazley, Angelika Beer, Colm Burke, Marco Cappato, Véronique De Keyser, Giorgos Dimitrakopoulos, Hanna Foltyn-Kubicka, Bronisław Geremek, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Joost Lagendijk, Vytautas Landsbergis, Johannes Lebech, Willy Meyer Pleite, Francisco José Millán Mon, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Mirosław Mariusz Piotrowski, Michel Rocard, Libor Rouček, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Hannes Swoboda, Konrad Szymański, Charles Tannock, Inese Vaidere, Kristian Vigenin, Jan Marinus Wiersma, Luis Yañez-Barnuevo García, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Membri supleanți prezenți la votul final	Laima Liucija Andrikienė, Alexandra Dobolyi, Carlo Fatuzzo, Evgeni Kirilov, Marios Matsakis, Rihards Pīks, Dariusz Rosati, Wojciech Roszkowski, Inger Segelström, Adrian Severin, Jean Spautz
Membri supleanți [articolul 178 alineatul (2)] prezenți la votul final	Renate Weber